

Уляна Шилінська

студентка 1 курсу спеціальності 172 "Телекомунікації та радіотехніка"

Науковий керівник: викладач першої категорії **О. Б. Балусевська**

Технічний коледж Тернопільського національного

технічного університету імені Івана Пулюя

м. Тернопіль,

ІСТОРИЧНІ ПОСТАТІ ТА ПОДІЇ ЯК МОТИВАЦІЯ ДЛЯ ЗМІН В СЬОГОДЕННІ

Історія є не тільки джерелом інформації для науковців, але й мотивацією для людства щось міняти та досягати кращого. Завдяки цій науці люди здатні вчитися на власних "помилках" і уникати їх. Це вміння не втратило своєї цінності й сьогодні.

Наслідувати особистостей минулого люди почали з давніх часів. Розглянути це можна за прикладом того, як діти стараються бути схожими на своїх батьків, а ті в свою чергу – на власних батьків. Якщо взяти для порівняння двох людей однієї родини, але різних поколінь - між ними буде досить багато відмінностей, та спільні риси зберезуться. Аналогію можна провести з тим, як люди наслідують своїх попередників з минулого, що в свою чергу робили те саме.

Отже, особистості, що мають приклад для наслідування і мотивацію, здатні змінювати своє сьогодення. Розглянемо приклади цього з історії України.

Першим прикладом є Богдан Хмельницький - український військовий, політичний та державний діяч, гетьман Війська Запорозького, який очолив Гетьманщину 1648-1657. Також він був керівником Хмельниччини — повстання проти зловживань коронної шляхти в Україні, котре переросло у загальну, очолену козацтвом, війну проти Речі Посполитої. Ця особистість, без сумнівів, змогла змінити хід подій свого часу.

Веспасіян Коховський стверджував, що Б. Хмельницький наслідував Якова Острянина і Дмитра Гуні, що в свою чергу були отаманами козацьких військ та повстань а також громадськими діячами [1].

Наступними представниками є утворені в 17-18 роки ХХ століття ЗУНР (Західноукраїнська Народна Республіка) [2] і УНР (Українська Народна Республіка) [3] [4]. Ці самостійні держави були створенні ентузіастами, громадськими та політичними діячами, що надихнувшись історією вільної Гетьманщини, вирішили повернути своєму народу його незалежність.

Отже, розглянувши ці приклади, можна стверджувати, що постаті та події минулого мають великий вплив на людей наступних поколінь.

Крім усього вище написаного, слід правильно обирати приклади для наслідування. Неправильно обрана особистість для мотивації може призвести до досить серйозних наслідків. Історія також є способом уникнення багатьох помилок, розглянувши які на її прикладі, можна оминати схожі, в сьогоденні. Отож, розглянемо декілька хороших прикладів для наслідування та що у них спільного.

Григорій Сковорода – це видатний український філософ-містик, богослов, поет, педагог, що жив у ХVІІІ столітті.

Ця особистість мала значний вплив на сучасників і подальші покоління своїми байками, піснями, філософськими творами, а також неординарним способом життя, через що його називали «Сократом».

"...досить буде сказати, що сучасники бачили в ньому «мандровану академію» і його самого вважали вартим за університет; досить сказати, що коли треба було тоді знайти в Україні ідейну, чесну та чисту людину, шукали її між «сковородинцями», тобто учнями цього чудного чоловіка та прихильниками його науки... Впливу од Сковороди безперечно зазнав і батько нового українського письменства Котляревський, і батько української повісти Квітка..." [5]

Ярослав Володимирович (Мудрий) (~978-1054) – видатний державний діяч і полководець та великий князь Київської Русі (1019-1054). За часи його правління спостерігалось значне як матеріальне, так і духовне піднесення його земель. Фундаментом цього була розпочата кодифікація давньоруського права, результатом якої стало укладення так званої "Правди Ярослава", що становить найдавнішу частину кодексу законів, відомого як "Руська Правда". 37 років правління Ярослава Мудрого заклали міцний фундамент розвитку традицій

державотворення на українських землях. Протягом цього часу Давньоруська держава зберігала свою могутність і міжнародний авторитет.[6]

Можемо помітити, що всіх цих діячів пов'язує між собою жага до знань та їх поширення у маси задля покращення рівня життя та духовного розвитку нації. В майбутньому їхні дії стали "міцним фундаментом" для подальшого розвитку нації. Їхній вплив на сучасників та сьогодення ще відчутний.

Список використаних джерел

1. Крип'якевич І. П. "Богдан Хмельницький" / Відп. ред. Шевченко Ф.П., Бутич І.Л., Ісаєвич Я.Д., 2-е вид., виправлене і доповнене. Львів: Світ, 1990. 408 с.
2. Добржанський О., Старик В. "Змагання за українську державність на Буковині" (1914-1921рр.): док. і матеріали. Чернівці : Чернівецька обл. друк., 2009. 324с.
3. Чирков О. Втрачені землі: (Порівняння національної території України, визначеної Степаном Рудницьким на початку 1920-х років, з сучасними державною та етнічною українськими територіями). Україна просторова в концепційному окресленні Степана Рудницького. Монографія. Київ : Українська Видавнича Спілка, 2003. С. 131-141.
4. Історія державності та правові пам'ятки України: довідник / Т. А. Михайлів, Т. В. Михайлів. Харків : Основа, 2013. 93 с. (Бібліотека журналу «Історія та правознавство»; вип. 12 (120). С. 23-25.
5. Єфремов С. О. Історія українського письменства. Київ : Femina, 1995. 685 с.
6. Демиденко Г. Г. Ярослав Мудрий – великий князь Русі: наук.-попул. нарис. Харків : Право, 2013. 352 с.